

שוקים וברית, והוא נר מערבכי להאיר בהם. מנורת הפלך נקראת, והיא נר להאיר בו נר מצוה, שנאמר בו מצות ה' ברה מאירת עינים.

וכי ראש המנורה? בינה, ה' העליונה, שיש לה שלשה קנים, בדיוקן זה ה', שלש ווי"ס, שהם שלשת האבות. ה' השנייה, שלשה קנים, בדיוקן זה ה', (שלש ווי"ס) שהם גצח הוד יסוד. ו' המנורה של האמצע בן ז"ה. על שמו נקראת בינה. הוא פולל ו' קנים למטה בחשבון ו', בששת הקנים שלו.

ו' אשת חיל עטרת בעלה (משלי יב). כתר של ספר תורה כצורת ז' מצד של העולם הבא אינה כלי אליו, ולא משמשת לו אלא עטרה על ראשו. אבל בעולם הזה הוא כמו זה הוה"י, הוא כלי תחפיו. השמוש שלו בכל ספירה שלו, בכל איבר שלו, בכל מדה שלו. וכמו שזה י' זו לפעמים היא תחפיו, לפעמים על ראשו לפעמים באמצע. על ראשו יהו"ה, (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה. וזה (ויקרא כד) להעלות נר תמיד, שהוא י' על הו"ה מצד המנורה. באמצע מחצית השקל, זהו שפתוב (שמות ל) זה יתנו, כמו זה הו"ה. בסוף, במשכן, כמו זה הוה"י, חמש אמות ארך מצד הה' העליונה, וחמש אמות רחב מצד הה' התחתונה, ואמה ו'. וחצי האמה י'. והכל נרמז באות ו'.

וזוהו סוד (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, שנרמז בשם הזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וכל שם ששולט ה' על י' הוא נקבה מצד השמאל. ואף על

תרין שוקין, וברית. ואיהו נר מערבית, לאנהרא בהון. מנרתא דמלכא אתקריאת, ואיהי נר לאנהרא ביה נר מצוה, דאתמר ביה (תהלים יט) מצות יי' ברה מאירת עינים.

ומאן רישא דמנרתא, בינה ה' עלאה, דאית לה תלת קנין, בדיוקנא דא ה', תלת ווי"ן, דאינון תלת אבהן. ה' תנינא, תלת קנים תניינין בדיוקנא דא ה', (כ"א תלת ווי"ן) דאינון גצח הוד יסוד. ו' מנרתא דאמצעיתא בן ז"ה. על שמייה אתקרי בינה. איהו כליל ו' קנין לתתא, בחושבון ו', בו' קנין דיליה.

ו' (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה, תגא דספר תורה, כצורת ז' מסטרא דעלמא דאתי, לאו איהי מאנא לגביה, ולאו משמשא לגביה, אלא עטרה על רישיה. אבל בעלמא דין, איהי כגוונא דא, הוה"י איהו מאנא תחותיה, שמושא דיליה, בכל ספירה דיליה, בכל אבר דיליה, בכל מדה דיליה.

ובנין דא, י' דא, לזמנין איהי תחותיה, לזמנין על רישיה, לזמנין באמצעיתא. על רישיה יהו"ה (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה. ודא (ויקרא כד) להעלות נר תמיד, דאיהו י' על הו"ה מסטרא דמנרתא. באמצעיתא, מחצית השקל, הדא הוא דכתיב, (שמות ל) זה יתנו, כגוונא דא הו"ה. בסופא, במשפנא, כגוונא דא הוה"י, חמש אמות ארך, מסטרא דה' עלאה, וחמש אמות רחב, מסטרא דה' תתאה. ואמה: ו'. וחצי האמה: י'. וכלא אתרמיז באת ו'.

ודא איהו רזא, (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים דאתרמיז בהאי שמא, יו"ד ה"י וי"ו ה"י וכל שם דשליט ה' על י' נוקבא איהו, מסטרא דשמאלא. ואף על

גב דמסטרא דאת י' איהי

גב שמצדה של האות י' היא
בראש, אחר שבשני ההי"ן היא
בסוף, כמו זה ה"י ה"י נדון לרב,
והיא נקבה. אלא י' על ה' (ה) הוא
כתר, תחת ה' - שמוש. כל שפן
תחת ו'.

ומשום שלא עשינו קצוץ ופרוד
ביחוד העליון, שהכל יחוד אחד,
התקשה לי לעשות. (או כתר, או
אמצעי, או שמוש) והקדוש ברוך הוא
שיודע כל המחשבות, אמר, אחר
שזה התפנו לטוב, שלא לעשות
קבוץ ופרוד, (שמות כה) ת"יעשה
המנ"ורה, תעשה מעצמה כמו
השכינה, תעשה מעצמו של
הקדוש ברוך הוא בלי פרוד. שאר
הפלים שבהם היא שכינה שמוש,
(שם לו) ויעש בצלאל.

ובכל מקום ששכינה תחתונה,
היא עטרה של העמוד האמצעי,
כשנטלת מבינה, שהיא העולם
הגא, ודאי אין הפרה לאדם
בקדוש ברוך הוא ולא בכל
מדותיו, עד שיכנס לשער הזה,
שנאמר עליו (תהלים קיח) זה השער
לה'.

באות ל', שהיא יי (י"י) היא כלולה
מכל ספירה ומכל האותיות של
השמות, מפרשים ונסתרים. היא
נקדה בכל אות ואות, שמוש תחת
בעלה. והיא עטרה על ראשו,
מהצד שלה של הטעמים, כמו
סגול נקודה תחת ברפי המלך,
(ישעיה טו) והארץ הים רגלי. והיא
באמצע עמו, מחצית השקל,
בשורק. והיא עטרה על ראשו
מצד הסגולתא.

ורקא מקף שופר הולך סגולתא.
באותו זמן היא כתר על ראש
המלך, כתר יתנו לך ה' אלהינו.
היא ידועה באותו שנאמר בו,
במפלא מקד אל תדרש ובמכסה
מקד אל תחקר. שבה הוא נודע
שהוא ראשון למעלה בכתר,

ברישא, כתר דבתרין ההי"ן איהי בסופא,
כגוונא דא ה"י ה"י, אתדן לרוב, ונוקבא
איהי. אלא י' על ה' (נ"א ו') תגא, תחות ה',
שמוש. כל שפן תחות ו'.

ובגין דלא עבידנא קצוץ ופרוד ביחודא
דלעילא, דכלא יחודא חד, נתקשה לי
למעבד. (או תגא, או אמצעי, או שמוש) וקודשא בריך
הוא דיידע כל מחשבתין, אמר, כתר דדא
לטוב אתפון, דלא למעבד קצוץ ופרוד, (שמות
כה) ת"יעשה המנ"ורה, תיעשה מעצמה
כגוונא דשכינתא, תיעשה מעצמו דקודשא
בריך הוא, בלא פרודא. שאר מאנין דבהון
איהי שכינתא שמושא, (שמות לו) ויעש בצלאל.

ובכל אתר דשכינתא תתאה איהי עטרא
דעמודא דאמצעיתא, כד נטילת מן
בינה, דאיהו עלמא דאתי, ודאי לית ידיעה
לבר נש. בקודשא בריך הוא, ולא בכל מדות
דיליה, עד דיעול בהאי תרעא, דאתמר עלה
(תהלים קיח) זה השער לי'.

באות ל', דאיהי יי (י"י), איהי כלילא מכל
ספירה, ומכל אתון דשמהן,
מפורשים ונסתרים. איהי נקודה בכל את
ואת, שמושא תחות בעלה. ואיהי עטרה על
רישיה, מסטרא דילה דטעמי. כגון סגול
נקודה תחות ירכי מלפא, (ישעיה טו) והארץ הים
רגלי. ואיהי באמצעיתא, עמיה, מחצית
השקל, בשורק. ואיהי עטרה על רישיה,
מסטרא דסגולתא.

ורקא מקף, שופר הולך, סגולתא, בההוא
זמנא איהי כתר על רישא דמלפא, כתר
יתנו לך יי' אלהינו. איהי ידיעת ההוא דאתמר
ביה, במופלא מקד אל תדרש ובמכסה מקד
אל תחקר. דבה אשתמודע, דאיהו ראשון